

Advent – história, zvyky a tradície

Advent... Slovo advent pochádza z latinského slova adventus a znamená čakanie na príchod spasiteľa.

Na Slovensku sa na prvú adventnú nedeľu v horských oblastiach schádzali pastieri, ktorí trúbili na dlhé zakrivené pastierske trúby, ktoré mali nádherný hlboký tón. Zvuk sa rozliehal doďaleka a to bolo oficiálne zahájenie adventu. Počas adventu sa konali špeciálne skoré ranné omše roráty. Slúžili sa okolo 5 hodiny ráno a na rorátoch sa zúčastňovali aj malé deti. Brali to ako zvláštnosť, že mohli zababušení s lampášmi ísť do kostola.

Na začiatku adventu sa v rodinách piekli perníčky a medovníčky, práve preto, aby do Vianoc zmäkli a používali sa aj na výzdobu vianočného stromčeka. Advent sa nazýva aj malý pôst. Na Katarínu bola posledná Katarínska zábava a ďalšia bola až na Štefana. Nekonali sa sobáše, hlučné zábavy a ľudia sa mali stíšiť a duchovne sa pripraviť na sviatky.

Celý advent nie len v minulosti, ale aj dnes sa má preto niešť v myšlienke zmierenia. Ľudia, ktorí sa počas roka poškriepili, by sa v týchto dňoch mali stretnúť, zmieriť, podať si ruky a odpustiť si. Kedysi platilo pravidlo, že k štedrovečernému stolu by si mali sadnúť už všetci udobrení.

Od prvej adventnej nedele až po Prvý sviatok vianočný sa dodržiaval pôst a nejedlo sa mäso: „Výnimku tvorila ryba, ktorá sa považovala od ranného stredoveku za pôstne jedlo, keďže je to živočích, ktorý žije vo vode a nemá nohy, tak ho cirkevní otcovia zaradili medzi pôstne jedlo. Preferovali sa bezmäsité jedlá, kaše, strukovina, cestovinové sladké jedlá a tlačaná kyslá kapusta.

Adventný veniec

Veniec je oddávna symbolom víťazstva a kráľovskej dôstojnosti. Aj Biblia hovorí o venci ako o prejave úcty, radosti a víťazstva. Adventný veniec vzdáva hold tomu, kto je očakávaný a prichádza zároveň ako víťaz, kráľ a osloboditeľ. Rozlievajúce sa svetlo z horiacich sviec symbolizuje prichádzajúceho Krista, ktorý je „svetlom sveta“.

Známa je tradícia o adventnom venci, ktorý vyrobil začiatkom 19. storočia nemecký evanjelický pastor Johann Henrich Wichern. Narodil sa v roku 1808 v Hamburgu ako najstarší syn, mal sedem súrodencov. Stal sa vychovávateľom a študoval teológiu, aby mohol byť evanjelickým pastorom. Neskôr Johan H. Wichern pôsobil ako učiteľ v hamburskej nedeľnej škole. Staral sa o chudobných ľudí a zriadil aj útulok pre chudobné a opustené deti. Nazval ho Drsný dom a deti tam pod jeho dozorom bývali a učili sa i niektoré remeslá. Na základe neustálych otázok týchto detí, koľko dní ešte zostáva do Vianoc, sa Wichern rozhodol vyrobiť drevený veniec so sviečkami – devätnástimi tenšími, ktoré predstavovali všedné dni, a štyrmi hrubšími sviečkami symbolizujúcimi štyri adventné nedele.

Aj keď je história adventných vencov záhadou, jeho symbolika je jednoznačná. Štyri sviečky symbolizujú štyri týždne do Vianoc, pričom na každú nedeľu sa zapáli jedna, až nakoniec horia všetky štyri. Sviečky by sa však mali zapalovať v poradí proti smeru hodinových ručičiek a každá jedna má určitú symboliku. V 1. adventnú, zapálime sviečku s názvom *Nádej*. V 2. adventnú nedeľu bude horieť sviečka s názvom *Mier*, v 3. adventnú nedeľu nasleduje sviečka *Priateľstvo* a napokon sa v 4. adventnú zlatú nedeľu zapalujeme sviečku, ktorá sa volá *Láska*. Málokto vie dokonca o tom, že niekedy býva aj piata sviečka uprostred venca, ktorá sa zapaluje po západe slnka na Štedrý deň. Tá by mala byť biela, zasvätená Kristovi.

Úlohy:

1. Porozprávajte sa s rodičmi, aké tradície má Vaša rodina počas Adventu.
2. Kto chce, môže poslať fotografiu Vášho adventného venca, alebo nakreslený obrázok.